

Modlitby matiek

z komunity Útecha

VIANOČNÝ LIST MM

november 2016

Vydáva: Hnutie Modlitby matiek, sídlo Fedinova 5, 851 01 Bratislava, IČO 31 799 701, 20. ročník. Registrácia MK SR: EV 3667/09, periodická tlač 2 – 4 krát ročne.

**„Plesaj a raduj sa, dcéra Siona,
lebo, hľa, ja prichádzam a budem bývať uprostred teba, hovorí Pán.“** Zach 2, 14

Dátumy do vašich kalendárov na rok 2017:

27. až 29. januára – trojdnie MM;

24. až 26. marca – trojdnie MM;

28. až 30. apríla – veľké stretnutie MM vo Svite;

23. až 25. júna – trojdnie MM;

17. až 24. septembra – medzinárodné stretnutie MM v Krakove;

29., 30. septembra, 1. októbra – trojdnie MM.

Milé mamy,

pred desiatimi rokmi ma Boh pozval, aby som mu odovzdal najvynimočnejšiu „samozrejmosť“. Prišiel čas vrátiť Bohu osobu, s ktorou ma spojil jedinečným spôsobom, keď mi pod jej srdcom, v jej materskom lone, vzbudil život a vdýchol nesmrteľnú dušu. Stala sa pre mňa ikonou Božieho milosrdenstva. Jeho lúče sa dotýkali môjho srdca pri jej pohľade, ktorým On sám hľadel do mojej tváre. Pohľad lásky, ktorá hladí, chápe, miluje, učí, motivuje a zaručuje bezpečnú priazeň, neohrozenú dôveru a prijatie. Boh zatvoril matkine oči, aby otvoril moje. Aby som poznal nedocenený poklad materstva v dare matky.

Prežívanie adventu s Pannou Máriou ma pozýva žasnúť nad Božím sprevádzaním v neúnavnej, starostlivej a vytrvavej láske vás, každej mamy. Osobným prijatím materstva sa najviac podobáte nielen Presvätej Bohorodičke, ale ste pre nás ikonou Božej lásky a obrazom jeho milosrdenstva. Dovoľte nám pozrieť sa do vašich milujúcich očí, aby sme v nich uzreli Boha. Túžime kontemplovať obraz milujúceho Boha v tvári milujúcej mamy.

Ako je lono matky povolané a usposobené chrániť počatý život, zabezpečiť jeho rozvoj a priviesť ho k zrelej plnosti, tak Boh svojim milosrdenstvom chráni náš život a je pripravený urobiť všetko pre naše šťastie, aby sme dozreli pre večnú svätosť. Materstvo je bohoslužba, ktorou Boh dáva človeku účasť na zázraku života. Večný Boh, ktorý sa cez lásku matky stal človekom, prichádza medzi nás jedinečným spôsobom v každom dare materstva.

Vy, mamy, ste prijatím povolania k materstvu vstúpili do dejín ľudstva nezištnou službou daru života. Prežili ste s nami svoj osobný advent, keď nás Boh pod vašim materiským srdcom utvoril a povolal vojsť do tohto života. Teraz, keď nás matersky sprevádzate modlitbou, nosíte nás priamo vo svojom srdci, z ktorého nás miluje Boh. Je to spôsob, ktorým v nás Boh chráni a zveľaduje prijatý život. Pripravuje nás pre ponúkanú večnosť. Svojimi adventnými snaženiami sa učíme naplno dýchať prijatý Boží život. Učíme sa načúvať tlkotu milosrdnej lásky v Božom slove, aby v nás Kristus dorástol do plnej miery.

Drahé mamy,

nech sú vaše srdcia miestom, z ktorého Boh vysiela lúče nekonečného milosrdenstva k svojim deťom.

Nech Boh požehná a privedie k naplneniu každú adventnú snahu, ku ktorej vás inšpiroval.

Nech Boh odmení vaše materiské srdcia schopné neskromného sebadarovania.

Nech služba lásky nedokáže unaviť vašu ochotu a nadšenie, ktorými premieňate svet.

Adveniat! Nech príde!

o. Aurel Halajčík

Milé mamy, ktoré ste prijali do svojho života Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa a Vykupiteľa, srdečne vás pozdravujeme z Bratislavy!

Pred mesiacom sme sa vrátili z Anglicka z návštevy komunitného domu Star House. Bolo to stretnutie senior koordinátoriek – mám, ktoré začali slúžiť ako národné koordinátorky v MM krátko po začatí MM. Bolo nás sedem zo siedmich krajín. Tieto stretnutia sú vždy milé. Všetky sme sa zhodli, že MM sú požehnaním pre naše rodiny, pre celý svet a pre každú mamu osobitne.

Veronica nám rozprávala o situácii v Anglicku, o jej službe, o radoostiach aj starostiach, ktoré prežíva. Hovorila nám aj o svojom detstve, keď ich opustil otec a s mamou zostalo šesť malých detí, najstaršie malo 8 rokov. Žili veľmi chudobne, ale v skutočnosti boli veľmi bohatí tichou modlitbou, ktorou ich mama sprevádzala. Učila ich úplnej dôvery v Božiu lásku a moc. Chudoba, v ktorej žili, bola pre nich najlepšou školou dôvery a úplného odovzdania sa.

„Všetky bolestné situácie,“ pokračovala Veronica, „sú požehnaním, ak ich ponúkne Pánovi. Aj odmietnutie, lebo cez to Pán formuje náš charakter. Porovnávanie je vlastne posudzovanie. Keď sa raz rozhodneme vo svojom srdci, že sa odovzdáme, potom oveľa viac očakávame, že sa udejú veci, ktoré pripraví Pán. Potrebujeme byť malé, aby sme sa vedeli odovzdať. Ak sa nedokážeme odovzdať samé, musíme dôverovať, že Pán to môže urobiť. Dôležité je len, aby sme mali vo svojom srdci naozajstnú túžbu po odovzdaní sa. Prosme o túžbu úplne sa odovzdať, a tak dáme Pánovi možnosť, aby sa jeho vôľa uskutočnila v nás. Najdôležitejšia je túžba srdca. Iba svojím chcením to nedokážeme. Buďme malé, aby sme mohli byť veľké v Pánovi. Nechápala som vo svojom živote mnoho vecí. Museli sa mi stať, aby som ich pochopila. Aby som pochopila iných, aby som videla, ako Pán môže zmeniť situácie, v ktorých sa práve nachádzame.“

Z Česka a Slovenska sme na toto stretnutie cestovali s Růženkou (prvou českou koordinátorkou) a Ankou (našou prekladateľkou). Po prvýkrát sme si na ceste do Star House – nášho materského komunitného domu – uvedomili, že komunita Útecha je postavená na jednom desiatku radostného ruženca. A to je veľmi dobrý základ. Uvedomili sme si, že celými „dejinami“ našej mladej komunity kráča Božia Matka Mária úplne nenápadne. Ochraňuje, vedie a povzbudzuje tichou prítomnosťou tak, ako to naozaj vie len dobrá a milujúca Matka.

Ešte pred vznikom prvej skupinky MM sa Veronica so Sandrou modlili desiatok radostného ruženca „ktorého si, Panna, v Betleheme porodila“, aby spoznali Božiu vôľu. Keď Veronica písala knižočku MM, prosila práve Pannu Máriu, aby jej poradila, aké slová majú byť na obale, a prišla jej odpoveď: „Obráťte sa v modlitbe na Ježiša... Kedy uveríte, ako veľmi vás miluje?“ Neskôr raz v noci počula Veronica slovo MENTHOR a nevedela, čo to znamená. Ani nikto, koho stretla, nevedel, či je to človek, alebo vec. Až raz sa jej dostal do rúk časopis z Medžugoria. Na zadnej strane bol nápis: Mária je tvoj MENTHOR. Vtedy pochopila, že Mária bude jej učiteľkou. Neskôr pri modlitbe mala obraz betlehenských jasličiek s Máriou, Jozefom a malým Ježiškom pod vodopádom a dostala uistenie, že Pán Boh cez MM vyleje na zem Ducha Svätého vodopádom. V záhrade domu, ktorý chcela Veronica kúpiť pre MM, bola socha Panny Márie Lurdskej v životnej veľkosti. To bolo potvrdením, že ten dom je naozaj pre MM. Neskôr, keď sa koordinátorky modlili na medzinárodnom stretnutí MM, mali obraz rybárskej siete, ktorá zachraňuje tých, čo sa zdajú beznádejne stratení. Jej oká sú zrnká ruženca.

Drahé mamy, ďakujeme Pánu Ježišovi, že spiritualita MM je spiritualitou života jeho Matky Márie. Ďakujeme za komunitné domy Star House v Anglicku, ale aj za „Little Star House“ na Slovensku (ako volajú v Anglicku náš slovenský dom). Prosme Pána, aby poslal ľudí, ktorí v nich budú ochotne pomáhať. Prosme, aby v týchto požehnaných domoch nikdy nechýbali láskavé ruky mamy, ktoré budú vítať tých, čo potrebujú útechu.

mama Jana Pajanová

MM a kňazi

Milé mamy, v našich LISTOCH ste už nie raz čítali svedectvá o kňazoch. Tie, ktoré ste sa pridali k MM len nedávno, možno ešte neviete, že od začiatku MM nás naša zakladateľka povzbudzovala, aby sme si adoptovali kňazov ako svojich duchovných synov a aby sme sa za nich modlili, tak ako za naše deti.

Za 20 rokov MM sme my mamy stretli mnoho vynikajúcich a vzácných kňazov, ktorí nám veľmi pomohli a pomáhajú na našej ceste k Pánovi. Ďakujeme vám, drahí kňazi, otcovia biskupi, za vašu službu pre nás!!! Celé roky sme vnímali, ako sme prepojení a ako sa navzájom potrebujeme. Mamy potrebujú kňazov, aby nás požehnali, a kňazi zase potrebujú prežiť materinskú bezpodmienečnú lásku a tichú obeť mám. Mám, ktoré svoju každodennú službu v rodine a práci ponúkajú ako obeť nielen za svoje deti a manželov, ale aj za nich. Služba matky a kňaza nie je ľahká, ale v niečom je podobná – ani matky, ani kňaza sa nikto neopýta, či je hladná/ý, či je unavená/ý, či niečo nepotrebuje. A predsa táto služba môže byť plná radosti, ak sa neprestaneme pozerat' na kríž, kde vždy nájdeme Lásku, ktorú tak veľmi potrebujeme. Kňaza v jeho službe nemôže zastúpiť nikto iný len kňaz. Ďakujeme Pánu Bohu za ich službu a za to, že prijali dar kňazstva a že máme ešte stále otvorené kostoly, kde prebýva živý Boh vo svätostánku!

Cestou do Star House sme navštívili saleziánov v Londýne a prežili sme tam nezabudnuteľnú svätú omšu a modlitbu ticha, ktorá v nás doznievala ešte veľmi dlho. Nech Pán požehná a chráni všetkých kňazov, ktorí sa modlia a venujú čas tichej adorácii. Ďakovali sme Pánu Bohu za týchto jeho synov, ktorých si vyvolil a ktorým dáva svoju moc, aby mohli konať skutky jeho lásky.

Veronica nám v jednom Newsletteri napísala: **Pán nás požehnal cez našich duchovných otcov a týmto by som sa im všetkým chcela poďakovať za ich lásku a podporu po celú tú dlhú dobu.** Vnímame mnoho požehnaní cez všetkých duchovných, s ktorými sa stretávame po celom svete a ktorí nás podporujú. Mnohí nám povedali, že sa stali kňazmi len vďaka modlitbám svojich matiek.

Vždy sme boli podporovaní kňazmi, biskupmi a kardinálmi, kamkoľvek sme prišli. Som si istá, že je to práca Ducha Svätého, ktorý nám pripravuje cestičku. Keď som bola na Novom Zélande, rozprávala som sa s biskupom a spomínam si, že som mu toho ešte veľa neporozprávala, keď mi povedal: „Toto je z Ducha Svätého, rád by som to uviedol do každej farnosti.“ Dozvedeli sme sa o austrálskom kňazovi, ktorý hovorí, že vďaka za svoje kňazstvo MM z Malty. Teraz podporuje vo svojej farnosti mamy v MM. Ruský protestantský kňaz nám povedal, že celá jeho farnosť

sa zmenila odvtedy, čo sa mamy začali modliť v MM. Kňaz z anglikánskej cirkvi potvrdil, že vznik MM vniesol nového Ducha medzi jeho farníkov.

Drahý Pane, zo srdca ti ďakujeme, že ideš vždy krok pred nami, pripravuješ nám cestu a dávaš nám všetko, čo potrebujeme. Ďakujeme ti, Pane, za úžasnú podporu kňazov, ktorí nikdy nepochybovali, že naša služba pochádza od Ducha Svätého. Amen.“

Veronica

Stavajme hradby ľuďom, ktorí hovoria zle o našich kňazoch

Veľkú radosť som mala z výzvy chrániť našich kňazov. I v našej farnosti vznikli kvôli rýchlym zmenám v osobe kňaza veľké nepokoje a bude treba veľa modlitieb, času, sily na odpustenie a odvahy začať znovu, kým sa všetko upokojí. Postupom času sa v košíku na mojich krúžkoch objavilo 8 kňazov, ktorí prešli mojím životom, a cítim, že sa za nich mám modliť. Teda stavajme hradby ľuďom, ktorí hovoria zle o našich kňazoch, a nenechávajme kňazov v ich samote. Sú naši pastieri a my ich ovečky, ktoré ich potrebujú.

mama Miška po konferencii v Brne

Najkrajšie poslanie

Milé mamičky, na našej poslednej duchovnej obnove na Vranove u Brna bola téma: Radosť z materstva. Bola som na tomto stretnutí tak trochu v inom postavení než ostatné mamičky. Mám totiž syna, ktorý bol Bohom povolaný k najkrajšiemu poslaniu, aké môže byť – k poslaniu kňaza.

Pokúsim sa s vami podeliť o radosti i starosti svojho materstva. Najprv by som vám chcela povedať o veľkej radosti, ktorú stále, po celý čas jeho kňazského života, prežívam. Ale zároveň s touto radosťou prichádza aj úzkosť a obavy, strach... Verte, nikdy nie je a nikdy nebolo ľahké byť kňazom. Ale sú to muži a asi si túto skutočnosť nepripúšťajú. Ale mame, s jej citom a intuíciou, stačí pohľad a vie, že sa niečo deje. Kňazi sú rovnakí ľudia ako my ostatní. Potrebujú cítiť vzťah, lásku a záujem okolia. Uvedomujem si, že nemajú rodinu, ich zázemím je farnosť, poprípade rehoľné spoločenstvo, ale i oni majú problémy, veď sú to všetko slabí ľudia.

Vždy vycítim, že niečo nie je v poriadku. On sa nesťažuje, ale ja viem čítať medzi riadkami. Veľmi dobre poznám, či je spokojný, radostný. Keď sa neozýva, viem, že je dobre. Do života mu veľmi nehovorím (aj keď niekedy áno). Každý deň a často i v noci sa za neho s manželom modlíme a prosíme Boha a celé nebo o príhovor, našich anjelov strážnych, svätých patrónov a predovšetkým Pannu Máriu.

Prosím i vás, milé mamičky, keď budete čítať tieto riadky, modlite sa za svojich kňazov. Kňazi sú pre spásu našich duší nenahraditeľní, ale potrebujú našu lásku, modlitby i odpustenie. Uvedomte si, že ich prípadné zlyhanie je niekedy i našou vinou. Ale aj tak sú všetky tieto aj iné starosti a problémy malicherné v porovnaní s radosťou, že mám syna kňaza a že počul Božie volanie a poslúchol. Čím som staršia, tým je radosť z tohto materstva väčšia. Ale väčšia je aj moja zodpovednosť byť mu stále i na diaľku dobrou mamou. Spolu s manželom neustávame v modlitbách a pôstoch za neho. Prosíme tiež za jeho spolubratov a všetkých kňazov.

Ak máte, milé mamičky, syna, ktorý je Bohom volaný ako ten môj, buďte rady a nebráňte mu. Zverte ho s radosťou a dôverou do Božích úmyslov. Proste za neho, a keď na neho bude biskup vkladat ruky, prežijete rovnakú radosť ako ja. Boh vám zehnaj, aj vašim blízkym.

maminka Miluše

Čo keď raz z neho bude kňaz

Milé mamy, keď sa nám malo narodiť štvrté dieťa, očakávali sme dcéru, ale miesto Michalky bol Michal. Keď som prišla domov z pôrodnice, babička si všimla, že som smutná z toho, že nemám konečne dievčatko. Vtedy mi povedala: „Poďakuj Bohu zaňho, že je zdravý, nevieš, čo má pre neho Boh pripravené. Čo keď raz z neho bude kňaz?“ Boli to vtedy prorocké slová, na ktoré som zabudla. Vytrvalo som sa za deti modlila a časom sa ukázalo, že ho Pán naozaj ku kňazstvu viedol a stále vedie. Rád miništroval a každý rok cez prázdniny býval týždeň s bohoslovcami v seminári. Po vojne bol rok v Rajnochoviciach ako správca a pracoval s mládežou. Po roku išiel do seminára a zverila som to všetko Panne Márii. Ak sa má stať kňazom, vedela som, že všetko zvládne. Vidím, že na neho zo všetkých strán doliehajú rôzne pokušenia. Aj keď nepovie, čo ho trápi, mamkino oko a srdce pozná, že niečo ťažké prežíva.

Modlime sa za kňazov a pomáhajme im, aby sa mohli naplno venovať svojim ovečkám. Prajem všetkým kňazom, aby mali čo najviac verných ovečiek, ktoré sa za nich modlia, a žiadnych baranov. ☺

Som obyčajná dedinská mama 4 synov. Vďaka Bohu za to.

mama Mária – Zita

Národné stretnutie MM v ČR – Brno 2016

Milé mamičky na Slovensku, srdečne vás pozdravujeme a píšeme vám o našom celoštátnom stretnutí, ktoré sme tento rok mali na tému RADUJME SA Z MATERSTVA. „Žena, keď rodí, je sklúčená, lebo prišla jej hodina; ale keď porodí dieťa, už nemyslí na bolesti pre radosť, že na svet prišiel človek.“ Jn 16, 21

To je ústredný verš, ktorý sa spája s témou „Radujme sa z materstva“. Namiesto sústredenia sa na bolesť pri pôrode potrebujeme sa sústrediť na dieťa, nechať sa viesť, počúvať a dôverovať. Mnohé udalosti v našom živote sú mimo nášho chápania, ale každá z nás môže svedčiť o každodenných malých i veľkých Božích dotykoch. Pán Ježiš prichádza a pomáha nám v tom, čo sme nezvládli, či úplne zanedbali, ak mu vychádzame v ústrety s otvoreným srdcom. Niekedy nám strach bráni radovať sa, núti nás zveličovať vlastné ja a potom robíme nešťastné rozhodnutia. Mnohokrát sme zbytočne nevhodne aktívne. Stíšme sa pred Pánom a umenšujeme sa. Materstvo má byť živé láskou

– tá je najpotrebnejšia. Prosme o čisté srdce, aby bolo pripravené prijať Boží plán v našom živote. Rovnako, ako to urobila Mária. Áno, sme to my mamičky, ktoré majú byť srdcom domova. Tými, ktoré rozpúšťajú napätie a vnášajú pokoj. Tými, ktoré sa rozdeľujú.

mama Markétka

O. Michal sa s nami podelil o svedectvo jednej ženy, ktorej sa malo narodiť postihnuté dieťa. Do poslednej chvíle jej lekári tvrdili, že dieťa nebude zdravé. Ona prosila Boha o silu túto situáciu uniesť, nie o zázrak. Nakoniec sa jej narodilo zdravé dievčatko... Ďalej otec pripomenul slová pápeža Františka, ktorý hovorí: „Všetky matky sú protilátkami proti sebeckému individualizmu. Bez matiek by viera stratila bezprostrednú vrelosť...“

O. Šebestián hovoril o zmierení a odpustení. Doslova povedal: „Nestarajte sa!“ Neznamená to však, že prestaneme variť, upratovať a pod., len sa nemáme starať. Rozumiete tomu? Je to tak, že si prestaneme myslieť, že všetko závisí od nás. A prestaneme reptať, nariekať a horekovať. A nemáme sa báť. Ježiš predsa povedal: „Ja som zvíťazil nad svetom.“ My stále niečo akože istíme, hľadáme zlo na každom rohu. Sme často zahľadené do negatívnych vecí, ktorých je toľko okolo nás. Zdroj radosti predsa nie je to, že sme bez kríža! A my máme dôvod na radosť, lebo sme každý rok bližšie k nebeskému kráľovstvu a nič nás nemôže odlúčiť od Kristovej lásky! ☺

O. Tomáš ďakoval za dar materstva, lebo jeho povolanie ku kňazstvu je s darom materstva prepojené. Kto chce žiť naozaj svoje povolanie (či už materstvo, alebo kňazstvo), musí súhlasiť s obetou. Keď sa obeta zo srdca a z lásky stáva skutočnou, pramení z nej radosť. Radujme sa z Boha, nie z vonkajších vecí. Túto radosť nám nemôže nikto vziať. Uvedomujme si vlastnú hriechnosť a obmedzenia. Nie sme také, aké by sme mali byť. Preto sa neospravedlňujeme, ale skutočne ľutujeme svoje hriechy. Boh nemá problém s našimi hriechmi. On je omnoho väčší ako to, čo sa mi nepodarilo, čo bolo zlé... „Radujme sa z daru materstva, pretože je to obdarovanie pre celý svet!“

Františka Böhmová nám okrem iného povedala, že Boh má rád radostné srdce, dušu vždy rozosmiatu. Radostným srdcom krásne tvár (je to najlacnejšia kozmetika ☺). Boh nám stále hovorí: „Som blízko.“ Každá z nás dostala od Boha vlastnú melódiu, ktorú spieva len jej duša. Nemôžem urobiť nič, čím by som Boha odradila od lásky ku mne. Blahoslavení, ktorí sa vedia smiať sami na sebe, lebo sa nikdy neprestanú baviť.

Každú minútu sa niekto na svete modlí za naše deti

Veľmi sa ma vnútorne dotklo, že sa v podstate každú minútu niekto na svete modlí za naše deti. Je to neuveriteľná sila, to prepojenie, tá nádej... V skupinke s ostatnými mamami som si pripadala so svojimi „len“ dvomi deťmi ako babrák, ale s tým musí človek počítať. No vzhľadom na všetko, čo ma v živote stretlo, je zázrak, že mi ich Boh zveril.

mama Miška

Je veľkou vzpruhou cítiť, že sa môžem oprieť o radosť iných

Bolo veľkou radosťou vidieť toľko žien rôzneho veku, matiek, babičiek, zhromaždených na jednom mieste. Bolo veľkou vzpruhou cítiť, že sa môžem oprieť o radosť iných, že sa ňou môžem nechať niesť, keď vlastné materstvo kvôli všetkej drine a únave s malými deťmi príliš radostne neprežívam. Bolo veľkým povzbudením počuť, že i iné ženy prežívajú v materstve podobné bolesti a problémy. Silno bolo cítiť, že všetko ťažké, čo materstvo prináša, vrátane smrti, je vlastne nesené radosťou. Pretože materstvo je Boží dar a Boh je láska a láska prináša radosť, ozajstnú radosť.

mama Klára

Národné stretnutie MM v Maďarsku

Drahé mamy! V sobotu 8. októbra 2016 na sviatok Panny Márie – Patrónky Maďarska bolo vo Vespréme 2. národné stretnutie MM. Hnutie MM je v Maďarsku veľmi „mladé“, takže nás na stretnutí nie je ešte tak veľa ako na Slovensku alebo v Čechách. ☺

Od roku 2002 sa jedna skupinka starých mám vo Vespréme modlila MM celých 9 rokov, kým sa k nim pridala naša skupinka v r. 2011. Vtedy nám s manželom „vyletelo“ posledné dieťa z domu a cítila som veľkú potrebu modliť sa za naše tri dospelé deti. A tak sme s priateľkami založili druhú skupinku MM vo Vespréme. V tom istom roku sme nadviazali kontakt s Jankou, slovenskou koordinátorkou, ktorá prišla s mamičkami medzi nás, aby nás povzbudila a aby nám odovzdala spiritualitu MM. Na jeseň 2014 sme pozvali Veronicu do Maďarska. Bola u nás tri dni. Na vidieku a v Budapešti mala spolu šesť stretnutí.

V roku 2015 som zložila sľub koordinátorky MM (žijem v Maďarsku už 38 rokov, narodila som sa a do škôl som chodila v Bratislave, mám česko-maďarsko-slovenské korene, identitu). Stále som nechápala, prečo ja? Prečo mám byť koordinátorkou v Maďarsku ja? Prečo si Pán Boh nevybral mladšiu mamu a takú, ktorá vyrastala v Maďarsku od narodenia? Mala som fúru otázok a stále som hľadala okolo seba niekoho, kto by prevzal koordinovanie MM. Až do včerajška, keď som konečne pochopila Boží zámer v mojom živote, keď som si uvedomila, že ma Pán Boh vedie, ako to On potrebuje. Veronica má už svoj vek a zdravotné problémy, nevie už toľko cestovať a v našom okolí sú krajiny, kde už 20 rokov existujú a rastú MM, kde mamy nachádzajú v modlitbe útechu a učia sa odovzdaniu. ☺ A mne sa ľahko komunikuje s týmito úžasnými mamami! Vieme si navzájom pomáhať a povzbudzovať sa!

Preto som na naše stretnutie MM pozvala Janku s Anežkou a tiež Markétku, českú koordinátorku. Večer pred stretnutím sme sa spolu modlili za stretnutie, za všetky mamy, za naše národy a ďakovali sme Pánovi za jeho dobrý

úmysel s nami všetkými a odprosovali sme za všetko zlo, ktorým si naše národy dlhé roky navzájom ubližovali, aby už životy našich detí boli oslobodené od tejto minulosti. Bolo to ako v nebi. ☺

Maďarské mamičky boli *nadšené a veľmi povzbudené* svedectvami Janky a Markétky a všetkým, čo im odovzdali o spiritualite MM. Boli a sú vďačné, že prišli medzi nás s veľkou láskou, pochopením a prijatím. Ved' my mamy máme rovnaké starosti nezávisle od národnosti a veku: bojíme sa o duševné a telesné zdravie našich detí, robíme si starosti o ich kamarátov, o to, ako sa im darí v škole, akého si vyberú partnera a aké bude ich manželstvo, rodina, máme starosti o ich robotu atď.

Markétka svojím svedectvom o obrátení svojho manžela ateistu povzbudila a utvrdila mamičky, že Pán Ježiš má svoj čas a priestor. On vie najlepšie, kedy a ako má vstúpiť do našich životov. My sa máme „len modliť“ a odovzdávať naše úzkosti. Jej manžel sa obrátil vtedy, keď už detičky mohli byť svedkami, že ich modlitba za otecka – tatínka bola vypočutá! Mnohé z nás si robíme starosti, že naše deti, manželia, rodičia nie sú veriaci. Týmto svedectvom nám odovzdala Markétka veľkú nádej.

Celý rok, z Božej milosti, som cítila v správaní ľudí okolo mňa, že mi náš nebeský Otec nastavuje zrkadlo – aká viem byť ja sama! Áno, takáto bývam aj ja. Často som si to uvedomovala, keď mi niečo vadilo v správaní toho druhého. Bola som vďačná, že to už aspoň vidím! Janka na stretnutí začala hovoriť presne o tom, čo práve prežívam! Až som videla úsmev nášho nebeského Otca nad mojím prekvapením, cítila som sa byť oslovená. A cez Janku mi poslal odpoveď: mám prosieť o odpustenie za tie prejavy, ktoré mi na druhom človeku prekážajú, lebo tých som sa dopustila aj ja. ☺ Bol to pre mňa veľký zážitok – ako si nás náš Pán používa, ako nás vedie a ako sa stará! Počas krátko agapé mamičky prichádzali k Janke a Markétke a zdieľali sa s nimi o tom, čo ich doobeda oslovilo, čo sa ich osobne dotklo. Boli to srdečné rozhovory! Poobede sme sa všetky mamy spolu modlili MM a bolo to veľmi silné.

Otec Ivan, duchovný otec MM v MR, sa vo svojej homílii zameril na **vd'akyvzdanie**! Aj Panna Mária s radosťou a vďakou v srdci naplnila Božiu vôľu. Čo je jeho vôľa v našich životoch? On vložil do našich sŕdc a duší *túžby*. Úprimné, hlboké a čisté túžby sa zhodujú s jeho vôľou. Keď s vďačným srdcom vymenovávame Božie dary, ktoré sme v živote dostali, zažijeme hlbokú dôveru v Boha. Manželstvám v kríze môžeme pomôcť tým, že im povieme, aby vymenovali, za čo všetko môžu ďakovať tomu druhému. Vďačnosť nám *zväčší srdce a posilní v nás dôveru*. Základom slova Eucharistia je – **vd'akyvzdanie** (ako píše aj moja obľúbená Ann Voskampová v knihe Tisíc darov). Otec Ivan nakoniec vymenoval, za čo všetko môžeme ďakovať, dokonca aj za to, že dokážeme byť vďační.

Ďakujeme ti, Bože, za toto medzinárodné ☺ stretnutie, za útechu a lásku, ktorou si nás obdaroval!

S láskou Jana z Vesprému

Milé mamy, ja sa chcem poďakovať všetkým vám, ktoré ste sa modlili za MM v Maďarsku od chvíle, keď mi ich dala Veronica na starosť. Nech vás náš Pán bohato odmení. Ďakujem Pánu Bohu, že sa máme, *Jana Pajanová*

Z vašich listov a mejlov

MM sú pre mňa Božou školou, v ktorej sa učím dôverovať Bohu

Modlitby matiek prišli do môjho života pred asi dvadsiatimi rokmi a formujú ma dodnes. Keď nad tým premýšľam, MM sú pre mňa Božou školou, v ktorej sa učím dôverovať Bohu, jeho plánom so mnou a mojou rodinou. Učebné texty sú v knižočke modlitieb, vyučovanie raz za týždeň hodina spolu so spolužiačkami z nášho krúžku ☺. Ostatné je život. Modlitby v našej knižke ma neustále oslovujú, podľa životnej situácie, v ktorej sa nachádzam. Nevieť, ako by som bola zvládla ťažké časy bez tejto formácie.

Na ceste modlitby nám pomáhajú aj LISTY MM, z ktorých sa dozvedáme, že mamy sa rovnako jednoducho, s dôverou a verne modlia k Bohu. Veľkým duchovným zážitkom je každoročné stretnutie vo Svite. Modlitby v skupinách aj na veľkých stretnutiach sú vždy iné. Je nádherné vnímať, ako si nás Pán vychováva a vedie.

Skupiny MM vznikajú tiež zaujímavo. Často sú v skupine veľmi odlišné mamy, vekom, povahou aj životnou situáciou. Pán nás tak spája, že sme si navzájom oporou a darom. Tak neustále žasnem nad jednoduchosťou a zároveň silou tohto nášho spoločenstva.

mama Táňa

Žasneme nad Božou prozreteľnosťou

Diecézne koordinátorky boli u nás niekedy koncom jari a ich prítomnosť bola požehnaním. Prišlo silné pozvanie modliť sa a s ním aj presvedčenie, že treba maximálne rešpektovať spiritualitu MM. Začínali sme dve mamy, potom tri... Zhodli sme sa na tom, že vnímame silu tejto modlitby. Bolo a je to hlavne o našom očisťovaní (orezávaní) a zjednocovaní sa s Božou vôľou.

Teraz nás je osem a chcú sa modliť ďalšie. Pochopili sme to tak, že sa treba modliť za vytvorenie novej skupinky a nie je to jednoduché. To vy určite dobre viete, hlavne keď sa začne špekulovať o zmene pravidiel spirituality. To by sme nerady. Možno sa bojíme o naštrbenie dôvery, pričom skupinka sa vytvorila naozaj v nezvyčajnej zostave. O to viac žasneme nad Božou prozreteľnosťou. Učíme sa milovať a prijímať sa, ako On miloval nás. A keď si myslíme, že nám to už ako tak ide, tak vidíme, že nie. Budeme sa modliť, počúvať... a deliť.

S vďakou a pozdravom

mama Iveta

Po prvej modlitbe

Pracujem ako profirodič pre detský domov. Dnes sme mali rušno, ale rada sa s vami podelím o novinku. Po prvej modlitbe MM za detičky z detského domova sa ozvali záujemcovia o dievčatko a chlapček sa ide ponúkať do pestúnstva. Dnes som bola v detskom domove, kde mi to oznámili. Vďaka Pánu Bohu! *mama Jarmila, Dulovce*

Naše spoločné modlitby

Dobrý deň, aj keď trochu s odstupom času, ale s o to väčšou vďakou by som vám chcela povedať, že Pán Boh požehnal vaše a naše spoločné modlitby. Ďakujeme ešte raz, že ste sa modlili za Zuzku. V júni tento rok sa jej narodil krásny zdravý synček Tomáško! Veľmi sa z toho tešíme. Nemám viac slov, len veľkú vďaku. Srdečne vás pozdravujem a prajem veľa, veľa Božích milostí a požehnaní. *mama Martina z Trnavy*

Bola som nahnevaná na Pána Boha

Srdečne vás pozdravujem, milé mamičky! Súčasťou Modlitieb matiek som už skoro šiesty rok a som nesmierne vďačná Pánu Bohu, že mi dal milosť byť v tomto spoločenstve. Ale nebolo to vždy jednoduché.

Do MM ma zavolala moja sestra. V tom čase som čakala nášho prvého syna. Bolo to v mojej rodnej farnosti, keď sme bývali ešte u rodičov. Bolo pre mňa veľkým obohatením a darom modliť sa v skupinke aj s ostatnými mamami, odovzdávať naše deti Pánovi a mať istotu, že sa o ne aj o nás postará.

Po troch rokoch sme sa osamostatnili a presťahovali do inej dediny, kde sme nikoho nepoznali. Bolo to náročné, ale boli sme radi, že sme ako rodina sami. Moje pocity boli zmiešané, cítila som samotu a nemala som tam nikoho, s kým by som sa mohla úprimne porozprávať a podeliť o svoje radosti i starosti. Ale najviac mi chýbali MM. V našom novom bydlisku nebolo žiadne spoločenstvo a ani MM.

Nakoľko moja druhá sestra bývala v Trnave, pozvala ma do ich skupinky aspoň do času, kým založím skupinku v našom bydlisku. Bola som šťastná a povzbudená, že Pán sa stará a plní túžby nášho srdca. Stretávali sme sa každý utorok a znovu som mohla odovzdávať naše už dve deti, manžela, seba do Božej láskyplnej náruče. Modlili sme sa aj na úmysel, aby mohli vzniknúť MM aj v mojej farnosti. Trvalo to asi pol roka a Boh odpovedal na naše modlitby a jedného dňa po svätej omši ma oslovila jedna mama, že by chcela vedieť viac o MM. Keď som jej o MM bližšie porozprávala, bola nadšená. Pozvala som ju do našej skupinky MM v Trnave, aby zažila, ako sa modlíme. Za krátky čas, hneď ako nám prišli materiály, knižočky, sme sa prvýkrát stretli my dve na modlitbách a bolo to úžasné. Bola som vďačná Bohu, že ak On chce a je to Božie dielo, nič mu nie je nemožné.

Postupne sa pridávali ďalšie mamy, ktoré sme oslovili, a sú šťastné, že patria do MM. Po roku a pol, čo sme bývali v tejto dedine, sme sa presťahovali do Nitry kvôli manželovej práci. A tak som musela znovu opustiť moje drahé mamy v skupinke a začínať odznovu. Bola som nahnevaná na Pána Boha a nechcela som to vnútorné prijať. Nebola som s týmto sťahovaním stotožnená, ale nevedela som si predstaviť, ako by sme fungovali ako rodina bez manžela, lebo dochádzať nemohol. Pre dobro nášho manželstva aj detí som to musela akceptovať, ale prijať som to nevedela. Chýbali mi moje dobré kamarátky, mamičky z MM a naše stretnutia. Na mesto som si dlho nevedela zvyknúť a ťažko som nadväzovala nové kamarátstva. Nevedela som sa prihovoriť iným mamám ani na detských ihriskách. Predtým som s tým problém nemala. Bolo to však kvôli tomu, že som vnútorne rezignovala a mala hnev v srdci.

Vtedy som mala akoby záclonu na očiach a nevidela som hlbší zmysel, prečo ma Boh poslal práve do Nitry. Ale čas plynul a Boh mal svoje plány aj tu v Nitre. Vo farnosti, kde sme bývali, MM boli, ale mamičky sa nejako prestali stretávať a postupne zostala len jedna mama. Vnímala som, že ma Boh pozýva do niečoho, s čím som už mala skúsenosť. Modlila som sa za Božiu vôľu, nie za moju, aby to On všetko správne načasoval a pripravil srdcia všetkých, ktorí sa majú na tom podieľať. Ale hlavne, aby otvoril srdcia mamičiek. Podarilo sa úžasné stretnutie s našou koordinátorkou Jankou Pajanovou a ďalšími mamami, ktoré nám do kostolíka prišli porozprávať o MM, a potom sme sa spoločne všetky mamy, ktoré na stretnutie prišli, modlili ako v skupinke MM.

Po stretnutí sa prihlásili mnohé mamy, ktoré sa chceli modliť za svoje deti a rodiny a odovzdávať ich Bohu. Prinieslo to veľké ovocie Ducha Svätého a ďakujem Bohu za každú mamičku, ktorá patrí do našej veľkej rodiny MM. A ony sú tiež veľmi vďačné Bohu, že ich do tejto rodiny pozval. Chcem len svedčiť o tom, že ak Bohu povieme svoje áno, tak môžeme byť účastní na jeho pláne a jeho Božích veciach. Je to neopísateľný pocit, ktorý celkom naplní naše srdce. S láskou *mama Janka z Nitry*

Pán si nás pripravuje, aby sa púšť premenila na rozkvitnuté sady

V októbri sme sa stretli koordinátorky s modlitebníčkami Spišskej diecézy. Pomodlili sme sa spoločne za vedenie Duchom Svätým a za Božiu pomoc pri rozdelení Spišskej diecézy na oblasti. Mysleli sme, že táto úloha je príliš ťažká, že nás presahuje a samy nevieme, ako ju vyriešiť.

Dostali sme krásne prisľúbenie v slovách proroka Iz 41, 1 – 20.

„Počúvajte ma, ostrovy, a národy nech si obnovujú silu, nech sa priblížia a nech hovoria ... Ja, Jahve, prvý a ten istý, som i posledný. Ostrovy vidia a boja sa, končiny zeme sa trasú, blížia sa a prichádzajú. Navzájom si pomáhajú, navzájom si volajú: ‚Rezko!‘ Majster posmeľuje zlatníka... Ty však, Izrael, sluha môj, Jakub, ktorého som vyvolil,

potomstvo Abraháma, môjho priateľa, teba som chopil od končín zeme, z jej okrajov som ťa povolal a riekol som ti: ‚Ty si môj sluha, teba som vyvolil a nezavrhol.‘ Neboj sa, veď som s tebou ja, neobzeraj sa, veď ja som tvoj Boh, posilňujem ťa, ba pomáham ti, držím ťa svojou spásnou pravnicou. Hľa, zahanbia sa a vyjdú na posmech všetci, čo sa zlostia na teba, budú ako nič a zahynú tí, čo sa pravotia s tebou. Budeš ich hľadať, no nenájdeš tých, čo sa s tebou hádajú; budú ako nič a ako márnosť tí, čo broja proti tebe. Lebo ja som Pán, tvoj Boh, čo ťa za pravicu držím, ktorý ti hovorím: ‚Neboj sa, ja ti pomáham.‘ ... Chudáci a bedári hľadajú vodu a niet jej, jazyk im zosychá od smädu. Ja, Pán, ich vyslyším, Boh Izraela, neopustím ich. Otvorím v pustinách rieky a vprostred údolí pramene, obrátim púšť na vodné studienky a suchú zem na žriedla vôd. Zasadím do púšte céder, agát, myrtu a olivový strom, vsadím do pustiny cyprus, brest a jedľu pospolu, nech vidia a dozvedia sa, nech uvážia a razom pochopia, že to ruka Pánova spravila, stvoril to Svätý Izraela.“

Každá z nás prítomných vnímala slová proroka Izaiáša ako veľké povzbudenie a uistenie, že Pán má všetko vo svojich rukách. Že Pán si nás pripravuje, aby sa púšť premenila na rozkvitnuté sady. Uvedomili sme si, že sa potrebujeme navzájom povzbudzovať, pomáhať si ako „majster posmeľuje zlatníka“, posmeľovať sa k vernosti a k čistote. Bez ohľadu na prostredie máme „zúrodňovať“ a pomaly premieňať mestá a dediny, lebo Boh je s nami a v tichosti koná. Sme ako sieť, ktorú si rozhodil na záchranu tých, ktorí to potrebujú. Nám bezmocným dá silu, pomôže, podrží nás, a preto sa nemáme báť. Dá nám novú silu a krídla ako orlom. Silní v Pánovi prídu na pomoc slabým. Budeme čakať na pokyny od Pána a budeme sa modliť za to, aby sme mohli vykonať to, čo od nás Pán očakáva, pretože veríme, že On zasiahne zázračne.

mama Anna z Dolného Smokovca

Chodím na prechádzky, kde sa obzerá každý chrobák

Denne sa vraciam k našej duchovnej obnove. V srdci si nosím vďaku za dar spoločenstva, za dar jednoty s ostatnými mamami, za to, že som mohla byť prítomná, keď sa v pondelok modlievate za mamy na celom Slovensku. Za Boží prísľub, ktorý nám Pán dal cez Slovo, ale i za to, že Pán sa nám chce prihovoriť najmä cez slovo, ktoré nám dáva na každý deň (liturgické čítania).

20 rokov Modlitieb matiek na Slovensku nás Pán pozýva k očisťovaniu. Očisťovaniu samotnej modlitby, očisťovaniu vzťahov, očisťovaniu srdca, myšlienok, slov, skrytých myšlienok v najväčšej hĺbke srdca. Chce odstrániť všetky masky a nánosy v našej duši, chce, aby sme boli také, aké si nás On ešte pred stvorením sveta „vysníval“ – čisté, sväté a nepoškvrnené. A preto modlitba odprosovania.

Ja mám taký dar, že môžem byť doma, že kojím, že uspávam, že umývam riad a chodím na prechádzky, kde sa obzerá každý chrobák na ceste... To mi Pán dáva „čas“, ktorý každému chýba, ale ja ho mám práve v týchto chvíľach, aby som mohla „premyšľať“ o týchto slovách. Preto veľká vďaka za každé slovo.

mama Martinka

Láska je dobrotivá

Pred rozjímaním nad Božím slovom som si vybrala ružu, na ktorej bolo napísané „Láska je dobrotivá“. Práve vtedy som mala nedorozumenie s mojím dospelým synom a v duchu som si hovorila, že sa s ním nebudem rozprávať, kým si neuvedomí, čo spravil. Počas adorácie som pochopila „slovo z ruže“. Uvedomila som si, že cesta urazeného mlčania nikam nevedie. Naopak, Pán očakáva, že budem k môjmu synovi zvlášť dobrotivá.

mama Janka

Ježišu, ty choď predom mnou, ja sama to nezvládnem

Drahé mamky! Tohtoročnú nedeľu Krista Kráľa sa mi niektoré prežitie situácie z minulého roku premietali v modlitbe ako film. Rok milosrdenstva sa u nás začal duchovným bojom mojej 17-ročnej vnučky. Cez ťažké úskalia som pochopila, že patrí Bohu a rodičom a moja povinnosť je – ľúbiť ju, modliť sa za ňu a odovzdávať ju do Božej náruče. Ešte z toho nebola celkom vonku a už bol problém s mojím synom, otcom dvoch detí. Prežili sme ťažký boj proti drogovej závislosti, zostal na ulici, bol predávkovaný. Ale vďaka Bohu je už sedem mesiacov na liečbe v resocializačnom zariadení, začína sa tešiť zo života a hlavne sa obracia k Bohu. Pri jednej adorácii som cítila, že nemám prosieť o uzdravenie z drogovej závislosti, ale o jeho obrátenie! Do tretice moja dcéra, ktorá máva stavy hlbokkej depresie, mala vysokorizikové tehotenstvo. Dnes chválime Boha za zdravú vnučku. Keď som išla do nemocnice navštíviť syna alebo dcéru, úpenlivo som prosila: „Ježišu, ty choď predom mnou, ja sama to nezvládnem.“

Okrem toho bola ťažko chorá aj moja sesternica, ktorá nepristupovala k sviatostiam. Dva týždne pred odchodom k nášmu Otcovi, po viac ako 50 rokoch, poprosila pri plnom vedomí o svätú spoveď a prijala všetky sviatosti. Nech je oslávené a zvelebené nekonečné Božie milosrdenstvo!

Pri prechádzaní jubilejnou bránou milosrdenstva počas celého roka a hlavne vo Vatikáne v Bazilike sv. Petra pri príležitosti môjho životného jubilea som odprosovala Pána za náš rod. Za predkov v našej rodine. Vyvrcholením bola ponuka organizátorov v bazilike pristúpiť k sviatosti zmierenia. Boh je ozaj Bohom prekvapení. Bol tam poľský kňaz, ktorému som mohla povedať celý môj život a vyplakať rieku bolesti a hriechu.

Veľmi prosím Pána o dar rozumu, múdrosti a dar rozlišovania. Srdce mamy prekypuje citmi, no nie vždy tak pomôžeme našim deťom. Opakovane ma povzbudzuje prísľúbenie: „vaše deti sa vrátia z nepriateľovej krajiny...“

Pane, odovzdávam ti všetky mamy, otcov, detí, kňazov, celú našu komunitu Útecha. Prosím ťa, pritul' nás k svojmu Srdcu skrze Srdce Panny Márie. Potešuj nás, ako si potešil otca mánotratného syna, posilňuj nás, ako si povzbudil samaritánku, buď nám Pastierom, aby sme sa nebáli zlého. V modlitbe s vami spojená jedna z vás

Môj hriech ma priviedol na kolená, plakala som, ale akoby zbytočne

Milé mamy, vydala som sa mladučká, v požehnanom stave. Sobáš som chcela mať v kostole, lebo sa mi to páčilo. Sväté prijímanie som si tiež robila pri tejto príležitosti. Pána JEŽIŠA som vôbec nepoznala. Narodil sa nám syn, dnes je to už mladý muž a pre mňa je veľkým Božím darom. Naše manželstvo však netrvalo dlho. Po polroku od nás môj manžel odišiel. Návrh na rozvod som podala, keď som zistila, že čaká dieťa s inou ženou.

Náš vtedajší pán farár mi vybavil dišpenz, takže na sv. prijímanie som mohla chodiť. No vôbec som si to nevážila. Pána Ježiša som ani vtedy ešte nepoznala. Rovnými nohami som vhupla do ďalšieho vzťahu. Bol to kresťan, vdovec, veľmi šikovný muž, všestranne nadaný, no nežil vieru, takisto ako ani ja. Bol odo mňa starší o 19 rokov. Poznali sme sa veľmi málo a znovu som bola tehotná. Pán, aj napriek tomu, že sme žili v hriechu, nám požehnal hneď dvojičky – dvoch synov. Pre môjho druhu aj pre mňa to bol šok. Nezvládli sme to a začali sme sa nenávidieť. Ja som bola stratená v cudzej domácnosti a otec mojich dvojičiek tiež. Požiadal ma o ruku, no ja som ho odmietla. Nechcela som sa zase vydávať preto, že som tehotná, a tým som ho veľmi zranila.

Keď môj najstarší syn išiel na prvé sv. prijímanie, mali sme v našej farnosti prísneho pána farára, ktorý vyžadoval pre deti dosť dlhú náuku. A vďaka týmto náukám, ktoré som absolvovala so synom aj ja, sa ma BOH začal dotýkať. Ďakujem za ten požehnaný čas Pánovi a aj kňazovi, ktorý deti pripravoval. Vo vzťahu s mojím druhom to bolo aj naďalej zlé. V našich srdciach mali ustlané pýcha, klamstvo, nenávisť, nepokoj, nadradenosť, žiarlivosť. Začala som bojovať sama so sebou. Psychicky som bola na dne a uvažovala som o samovražde. Trápili ma myšlienky o mojej nehodnosti čo i len vojsť do Božieho chrámu. Pri čítaní evanjelia a pri kázňach som prežívala hrozné muky. Trpela som kvôli tomu, že som žila v hriechu. Nevedela som nájsť východisko.

Keď dvojičky išli na prvé sv. prijímanie, aj ja som vtedy pocítila túžbu pristúpiť k sviatosti zmierenia. Úpenlivo som túžila, aby mi bolo odpustené. Išla som na spoveď, ale ako keby zbytočne. Rozhrešenie som dostať nemohla, pokiaľ sme žili s mojím druhom pod jednou strechou. Bola som v zajatí vlastného hriechu. Musela som niečo urobiť. Odísť som nemala kam. V tom čase som sa už modlila. Môj hriech ma priviedol na kolená, plakala som, ale akoby zbytočne. Bola som úplne na dne, keď som svojmu druhovi povedala, že ďalej nevládzem žiť v hriechu a ani nechcem. Dlho som sa za to predtým modlila, aby som mala odvahu mu to povedať. Na moje prekvapenie to prijal celkom dobre. Osem rokov sme žili v hriechu a od času, ako som bola na svätej spovedi, sme žili ako brat a sestra sedem rokov. Sedem rokov – znak plnosti. Bol to čas pre nás oboch, čas očisťovania, uzdravovania. A tiež čas, keď ma Pán naučil byť pokornou, keď ma niesol na rukách, a ja som si myslela, že je niekde ďaleko odo mňa, lebo som ho nemohla prijímať. Bol to čas plný milostí, pretože práve vtedy som sa dostala do spoločenstva MM, kde som prijala aj službu koordinátorky. Bolo to ťažké – zúčastňovať sa na stretnutiach MM, kde som sa cítila ako trň medzi ružami, lebo som nemohla pristupovať k sviatostiam. Jedine JEŽIŠ mi dával silu a trpezlivosť vytrvať až do konca.

V máji t.r. môjmu druhovi diagnostikovali rakovinu pľúc. Keď som sa dozvedela, že je to dosť vážne, prvé, čo mi napadlo, bolo zavolať k nemu kňaza. Pán farár išiel k nemu večer, keď sme my mali MM. Nepovedala som mu, že príde kňaz. Nevedela som, či to prijme. Dostal sviatosť pomazania chorých a ja som bola najšťastnejší človek na svete. Na napomenutie nášho kňaza som začala rozmýšľať nad sobášom. Túto myšlienku som vždy zavrhla, keďže sme sa nemohli sobášiť v kostole. Musela som sa pokoriť, aby som dokázala môjmu druhovi o sobáši povedať. Keďže som ho v mladosti odmietla, cítila som, že je rad na mne. V pokoji sme sa dohodli, že manželstvo uzavrieme. Stalo sa tak 5. júna v Mimoriadnom roku Božieho milosrdenstva. Možno to mohlo byť už dávno a možno sme túto ťažkú cestu museli prejsť. Jedno je však isté: Pán ma učil môjho druhu milovať najskôr ako človeka, potom ako otca mojich detí a nakoniec som zistila, že v hĺbke srdca som ho milovala aj ako manžela, i keď sme žili ako brat a sestra. Roky, ktoré sme spolu prežili, boli ťažké, ale aj krásne, pretože cez všetko zlé aj dobré sme hľadali a našli cestu k Pánovi. Od nášho sobáša mala choroba veľmi rýchly spád. Na prvý piatok 5. augusta v Mimoriadnom roku Božieho milosrdenstva si ho Pán povolal k sebe. Pán mi dal silu, aby som ho doopatrovala doma a ja mu za to ďakujem. Prosila som Pannu Máriu, aby mu otvorila nebo, a ONA otvorila – odišiel s malým úsmevom na perách.

Skončil sa rok Božieho milosrdenstva, ktorý vyhlásil Sv. Otec František. Viem a verím, že BOH v tomto roku urobil mnoho zázrakov. Ja prežívam jeden z nich. Ochorenie môjho manžela bolo ako záverečná bodka. On dozrel pre nebo a mne Pán odpustil, môžem ho prijímať a cítim v srdci pokoj. Ďakujem vám, mamy, za všetky modlitby.

„Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch. Ved' ma vo svojej pravde a uč ma, lebo ty si Boh, moja spása, a v teba dúfam celý deň.“ Ž 25 4 – 5
jedna mama

Odpusť nám, Pane, prosíme

Tento rok som na konferencii v Brne počula veľmi silné svedectvo Katky Lachmanovej (koordinátorka Katolíckej charizmatickej obnovy v ČR) a Pavla Streža (Spoločenstvo Novej Evanjelizácie v Dolnom Kubíne). Katka hovorila o obraze, ktorý mala pri modlitbe: videla mapu Európy a na nej plno mŕtvol, lebiek a kostí. A vnímala, že za týmito ľuďmi nikto neplakal, tých ľudí nikto nepochoval, ani sa za nich nikto nemodlil. Zostala po nich len zem nasiaknutá bolesťou, hriechom a krvou. Nie je možné len tak spraviť za tým čiaru a ísť ďalej. V Druhej knihe kroník (7, 14) je napísané: „a môj ľud, ktorý sa volá mojím menom, sa skloní a bude sa modliť, bude hľadať svoju tvár a odvráti sa od

svojich zlých ciest, ja vypočujem z neba, odpustím ich vinu a ich zem uzdravím“. Pavol nadviazal na Katku a hovoril svedectvo o meste, kde býva, o Dolnom Kubíne. Aj o tom, ako treba, aby sme sa postavili pred Pána ako prorok Daniel a povedali: *Odpusť NÁM, Pane, zľutuj sa, zhrešili SME...* – aj za tých, ktorí sú okolo nás alebo nás už predišli do večnosti (Danielova modlitba, kapitola 9). Lebo neofútovaný hriech volá po takom istom hriechu hlasnejšie ako krv Ábelova, hlas ktorej zastavila iba krv nášho Pána Ježiša Krista. Máme sa takto modliť aj za naše rodiny, aby sme si očistili naše duše.

Bolo to veľmi silné, cítila som sa veľmi dotknutá. Preto som to odovzdala Pánu Ježišovi a pýtala som sa, čo mám robiť ja, čo to pre mňa znamená. Po krátkom čase úprimných modlitieb a odovzdávania som vedela, že je to aj pre mňa a že musím začať od seba. Pri modlitbe som spoznala, že vo svojom srdci som dávno rozdelila celú svoju rodinu na „ich, teda manželovu“ a „našu“. Hriechy, ktoré som videla v „ich“ rodine, boli v mojich očiach väčšie a horšie ako tie v „našej“ rodine. Hoci sme sa manželstvom stali „jedným telom“, ja som to vo svojom srdci prestala po mnohých rokoch a ranách akceptovať. Bola som teraz postavená pred novú pravdu. Najprv som musela celú svoju rodinu zjednotiť vo svojom srdci. Teda už nie „ich“ a „naša“, ale „moja“. To bolo pre mňa asi najťažšie. Ale Pán mi pomohol. Začala som odprosovať za celú svoju rodinu podľa Božieho slova – liturgických čítaní na deň. Nepátrala som v rodokmeňoch, ale nechala som sa viesť Božím slovom. Cez toto odprosovanie Pán začal čistiť práve mňa, moje srdce. Začal mi ukazovať, čo som ešte neofútovala a z čoho som sa ani nespovedala, lebo som ani nevedela, že je to hriech. Po krátkom čase som si myslela, že asi skoro zomriem, lebo to očisťovanie bolo silné.

Teraz v tom pokračujem a pripájam odprosovania „v behu dňa“. Telefonoval mi syn a bezdôvodne kričal, tak som v duchu začala odprosovať Pána Ježiša za „krik a hnev“, keď sme kričali bez dôvodu, keď sme boli neúctiví voči starším, keď sme boli nervózni, a prosila som: „Odpusť nám, Pane“, „Odpusť nám, Pane“, „Odpusť nám, Pane“... Po chvíli som si spomenula aj na **môj** krik a hnev v minulosti. A namiesto bolesti a sebaľútosti ma naplnila úprimná ľútosť nad **mojím** hriechom. Keď sa môj manžel zachoval sebecky, tak som len krátko pokrútila hlavou a začala som v duchu: „Odpusť nám, Pane, každé sebeckto, keď sme videli len seba, keď sme boli nepozorní k svojim drahým zvlášť vo svojej rodine. Odpusť nám, Pane...“ O chvíľu som si spomenula na svoje sebeckto a prosila som už ďalej len: „odpusť mi, Pane...“ Odvtedy, keď sa sama modlím ruženec a prosím: „Ó Ježišu, **odpusť nám naše hriechy, zachráň nás**“, zrazu je to modlitba, ktorá sa dotýka celej mojej rodiny a čistí v prvom rade môj vzťah s mojím Pánom a Kráľom. Do našej rodiny prišiel nový pokoj.

Uvedomila som si, že mojou druhou rodinou sú MM a tretia rodina je naša Cirkev. Keď vidím veci, ktoré sa mi nezdajú dobré, viem, že je to často len zrkadlo mojich nedostatkov a hriechov a odprosujem Pána Ježiša: „Odpusť nám, Pane, odpusť nám, Pane, odpusť nám, Pane...“ Takto som objavila schody pýchy a pokory.

Schody pýchy – keď niekoho posudzujem alebo ohováram, tak vystupujem po schodoch svojej pýchy nad toho človeka. Vtedy pozerám na neho zvrchu, aj keď si to nepripustím a cítiť to z každého slova, ktoré poviem.

Schody pokory – keď odprosujem, tak ma Pán Ježiš sám uvádza do pravdy o sebe samej, čo nikdy nie je ponížujúce, a každým „odpusť“ zostupujem po schodoch pokory do hĺbky svojho srdca, kde je miesto môjho stretnutia s Ježišom.

Neznamená to, že už nemôžem nikomu povedať, že sa mi niečo nepáči, alebo že niečo nerobí dobre. Znamená to len toľko, že mu to poviem ako tá, ktorá na tom nie je o nič lepšie a ktorú miluje Pán Ježiš presne takisto ako toho človeka, s ktorým sa rozprávam.

Pane, ak si budeš v pamäti uchovávať nepravosť, Pane, kto obstojí? A ak si budem ja v pamäti uchovávať nepravosť, obstojím?

celkom obyčajná mama

Modlitba v skupinke MM

Hlavné zásady našej spirituality sú:

Neohovárať, lebo je to hriech a rastie naša pýcha. Ohováranie ničí jednotu skupinky aj celého hnutia MM.

Neradiť, lebo pre každú z nás má Pán Ježiš pripravený jedinečný plán a túži po tom, aby sme jemu predkladali naše problémy, lebo len On vidí aj to, čo je ľudským očiam neviditeľné.

Nevynášať zo skupinky, lebo každá z nás je citlivá na svoje zlyhania a zranenia. To, o čom sa mamy zdieľajú v skupinke je len pre tie, ktoré sú prítomné. Vynášanie dôverností zraňuje mamy a zasieva nedôveru do skupinky MM.

Knižička MM

Knižička MM je dar Ducha Svätého pre nás mamy. Krátkym a jednoduchým modlitbám rozumejú rovnako všetky matky bez rozdielu.

Pri čítaní modlitieb z knižičky sa neponáhľame ani ich neprednášame. Jednotlivé modlitby sa modlíme. Prihovárime sa nimi Ježišovi a nie matkám, ktoré sú okolo nás. Môžeme pritom niektoré vety zopakovať aj dvakrát. Po prečítaní modlitby zostaneme chvíľku ticho. Po jednotlivých modlitbách môžeme pridať modlitby srdca, ale nemusíme. Môžeme aj zotrvať v tichu alebo zaspievať pesničku. Modlitbami z knižičky pripravujeme svoje srdce na osobné stretnutie s Ježišom pri odovzdávaní našich detí do jeho rúk.

Už cestou na stretnutie MM bud'me plné očakávania, čo má Pán pre nás pripravené. Vzbud'me si túžbu po stretnutí s ním. Len tak sa môžeme nechať Ježišom viesť a môžeme v ňom rásť. Boh miluje naše deti väčšou láskou ako my. A samozrejme aj nás. Takže keď verím, že ma Boh miluje nepredstaviteľnou láskou, nemám problém sa mu odovzdať, dôverovať mu. Lebo vo svojej láske chce len moje dobro. Každý týždeň sa nám Boh prihovára svojím slovom, v ktorom cítíme jeho výnimočnú PRÍTOMNOSŤ a záujem o náš život, naše starosti i radosti. Vždy vie, čo prežívame, lebo často si otvoríme slovo, ktoré sa nás v danej situácii dotkne presne.

Miesto stretnutia skupinky MM by malo byť doma. Je to najlepšie miesto na modlitbu. Ľahšie sa nám bude modliť a zdieľať nad Svätým písmom a hovoriť o tom, čo máme na srdci. Dobré je aj to, že nás pri modlitbe majú „na muške“ členovia našej rodiny. Aj keď pri modlitbe nie sú, vedia, že sa mama alebo stará mama práve teraz modlí za „týmto dverami“. A to sú dôležité momenty, zvlášť pre malé deti, ale nielen pre ne. V niektorých domácnostiach nie je možné sa modliť. Musíme to rešpektovať. Máme skúsenosti, že keď ťažko ochorela niektorá mama z MM alebo člen rodiny, bolo veľkou úľavou raz za čas modliť sa MM pri chorom. Treba, aby sme boli citlivé pre potreby rodiny, v ktorej sa modlíme. Môžeme sa striedať v tých rodinách, kde to je možné. MM sú vždy požehnaním pre dom, kde sa mamy modlia. V čase modlitby Pán Ježiš sám prichádza do toho domu a požehnáva ho. Niekde sa mamičky modlia na fare alebo v pastoračných priestoroch. Aj to je možné.

Pravidelnosť stretávania je jedno z prvých usmernení, ktoré dostala naša zakladateľka ešte predtým, ako vznikla prvá skupinka MM. Máme sa modliť raz za týždeň, vždy v ten istý deň a v tú istú hodinu. Pán Ježiš prisľúbil, že On sám sa bude celý týždeň starať o naše deti. Občasná účasť na MM narúša dôverné zdieľanie a otvorenosť v modlitebnej skupinke. Ak prídeme na MM len „niekedy“, keď sa nám to hodí, oberáme sa o Božie milosti, ktoré nám Pán Boh ponúka každý týždeň s otvorenou náručou. MM pokračujú aj cez prázdniny. Niektoré mamičky sú na dovolenke, ale tie, ktoré sú doma, sa modlia v riadnom termíne. Môžeme sa spájať duchovne s tými, ktoré sú odcestované.

Dĺžka stretnutia by nemala presiahnuť hodinu a pol. V tomto by sme mali byť na seba veľmi prísne. ☺ Keďže sú MM každý týždeň, nie je možné, aby sme odchádzali z domu na tri a viac hodín. Potom sa nám môže stať, že namiesto pokoja prídu do našej rodiny hádky, nepochopenie a únava. A je jedno, či máme stretnutie MM v domácnosti, alebo v kostole či na fare. Mamička, ktorá vedie skupinku v ten deň – na každom stretnutí by to mala byť iná mama – má sledovať čas, aby sme po niektorej modlitbe neušli od témy a nezačali debatovať o niečom úplne inom, a drahocenný čas modlitby nám „ujde pomedzi prsty“.

Začiatok stretnutia by mal byť vždy v tom istom čase. Ak niektoré mamy prídu neskôr, pripoja sa v tichu k modlitbe ostatných, aby nevyrušovali. Nie je dobré posúvať začiatok stretnutia pre neskoré príchody mamičiek. Niekedy, výnimočne, sa môže stať, že niektorá mamička mešká pár minút, ale ak sa meškanie stane pravidlom, potom je lepšie, keď si taká mamička nájde inú skupinku MM, kde bude môcť chodiť načas. Neskoré príchody narúšajú intimitu modlitby. Nezabúdajme, že ideme na stretnutie s Ježišom.

Mobil na stretnutí MM by mal byť úplne vypnutý, teda nie na „bzučanie“, ale úplne na ticho, a mal by byť hlboko v kabelke, aby sme naň na čas modlitby celkom zabudli. Naši drahí vedia, kde sme, a máme sa modliť v čase, keď nikomu nechýbame. Pán Ježiš túži, aby sme mu venovali jednu hodinu v týždni, o ktorú sa nechce deliť s nikým, ani s našim mobilom. Potom sa On sám bude starať o naše deti celý týždeň. Aká je to modlitba, keď sme „stále na príjme“ a zdvíhame telefón uprostred stretnutia s naším Pánom a Kráľom? Predstavme si, že by sme išli na návštevu k pánu biskupovi alebo k Svätému Otcovi – aký by to bol trapas, keby nám zazvonil telefón pri rozhovore s takým vzácnym človekom. Aký je to teda trapas, ak zdvihneme telefón pri rozhovore s Pánom Ježišom?

Po stretnutí MM sa môžeme rozchádzať v úplnom tichu, aby mohli doznieť všetky myšlienky a slová, ktoré boli povedané, aby sila stretnutia s Pánom Ježišom nevyrchala v rozhovoroch o všedných veciach. Ak sa potrebujeme porozprávať, tak prídme o pár minút skôr a všetko, čo povieme, môžeme vložiť do modlitby.

Byť príkladom vo svojej skupinke MM je niekedy ťažké, ale vždy požehnané. Nemusíme sa prispôsobovať, ak vidíme, že niektorá mamička nevie prijať niektoré modlitby, alebo nechce vkladať krúžky po jednom do košíka, alebo sa nechce pripojiť k spontánnym modlitbám srdca, alebo namiesto Svätého písma chce čítať nejaké komentáre. Ak to vidíme, potrebujeme prosieť o trpezlivosť, láskavosť a citlivosť k tej mame. Ale my naďalej bez toho, aby sme ju presviedčali, budeme sa modliť tak, ako je to v zhode s usmerneniami pre MM. Pán Ježiš môže po čase uzdraviť mamičku, ktorá má problémy. Alebo jej ukáže, že má pre ňu iné spoločenstvo a že MM nie sú cesta pre ňu. Prosme o trpezlivosť a vernosť. Poslušnosť je vždy požehnaním pre celú skupinku aj pre nás samé.

Poslušnosť usmerneniam, ktoré sme dostali k modlitbe v MM, ide ruka v ruke s pokorou. Pokora je vlastnosť, ktorou sa najviac podobáme Pánu Ježišovi. On povedal: „Som tichý a pokorný srdcom.“ Poslušnosť a úcta nevylučujú našu osobnú slobodu, ktorú nám dáva Boh. Ježišova poslušnosť nám otvorila cestu k slobode. Nie slepá, ale pokorná poslušnosť je vždy požehnaním celej skupinky a vedie k osobnému duchovnému rastu.

Čo nového v MM

– **Vítame nové mamičky**, ktoré sa pridali k MM. Ďakujeme Pánu Bohu za dar, ktorým ste pre nás. Modlíme sa za vás a ďakujeme za vaše modlitby. Nech si vás vedie Duch Svätý a chráni Matka Božia Mária.

– V mnohých farnostiach na Slovensku sa konali **ohlasovacie stretnutia MM**, na ktoré boli pozvané diecézne koordinátorky. Ďakujeme kňazom aj matkám za prijatie. Máme veľkú radosť z nových mamičiek a nových skupiniek MM. Ďakujeme všetkým diecéznym koordinátorkám za otvorené srdce pre službu v MM.

Tento rok boli stretnutia v týchto farnostiach: **Rímskokatolícke farnosti:** Skalité, Stráňavy, Horná Poruba, Bytčica, Horná Breznica, Rosina, Petrovice, Moštenec, Slovenská Ves, Habovka, Šaľa – Veča, Leopoldov, Vinné, Slovenská Kajňa, Humenné, Tarnov, Mokroluh, Gaboltov, Zvolen, Dolný Kubín, Svinia, Tročany, Pečovská Nová Ves, Nemcovce, Uzovský Šalgov, Bošany, Nitra, Bánov, Sľažany, Dobrá Niva, Sklabiná, Morovno, Jesenské, Bratislava – Mamateyka, Báhoň, Častá, Marianka. **Gréckokatolícke farnosti:** Ihľany, Sírnik, Sečovce, Bačkov, Svidník, Bardejov – Vinbarg, Vyšná Polianka, Nižný Mirošov, Lutina.

– Od mája do konca júla sme mali v našom komunitnom dome **pondelkové duchovné obnovy** pre koordinátorky a modlitebníčky. Bol to požehnaný čas a ďakujeme Pánovi za všetky milosti, ktoré sme dostali.

– V Bratislave 16. a 17. septembra bolo veľmi požehnané víkendové **stretnutie diecéznych koordinátoriek**. Ďakujem zvlášť za modlitebníčky, ktoré sa za nás modlili, lebo toto stretnutie bolo pohladením pre každú jednu z nás. V piatok sme spolu upratovali dom Útechy a v sobotu sme sa celý deň spolu modlili.

– **V novembri sme boli pozvané v Bratislave Petržalke k saleziánom**, kde sa doobeda modlia mladé mamičky so svojimi ratolestami. V ten deň bolo mimoriadne zima, a tak bolo na stretnutí veľa mamičiek a plno krásnych maličkých detí. Keď sme chceli začať rozprávať o MM, zaspievali sme najprv pieseň k Duchu Svätému a prosili sme, aby nám mamám otvoril srdcia a aby sa postaral aj o tie detičky, aby sa zabavili. ☺ Keď sme začali spievať, všetky tie malinké detičky sa postavili okolo nás a boli ticho ako v kostole, niektoré mali otvorené pusinky a počúvali so zatajeným dychom. Bola to nádherná, nezabudnuteľná chvíľa. Aj celé stretnutie bolo požehnané. Vďaka ti, Pane!!!

– Oslávili sme **11. výročie posvätenia našej kaplnky** v dome Útechy v Bratislave. Tento rok to bolo len v úzkom kruhu, lebo sme boli všetky dosť unavené. Osem dní sme ďakovali pred Eucharistiou za všetko, čo Pán spravil pre každého, kto do našej kaplnky za tých 11 rokov prišiel. Ďakovali sme za kňazov, ktorí k nám chodia slúžiť sväté omše, a osobitne za o. Jána Formánka, ktorý sa tento rok dožil 80 rokov. Prosím, spomeňte si na neho vo svojich modlitbách.

– Modlili sme sa s koordinátorkami. Každá si otvorila Sväté písmo a vznikol z toho odkaz pre nás – všetky mamy: „Varujme sa pred hriechmi jazyka, nemajme ústa plné Božieho mena, lebo neobstojíme. Treba hovoriť málo, ale múdro. Nie veľa, ale jednoducho. Prosme o múdrosť a oslobodenie od falošných slov. Pán Ježiš chce uzdraviť naše rodiny. V našich rodinách je naša najväčšia a najdôležitejšia práca. Najbezpečnejšie sú hradby postavené modlitbou. Pýcha je matkou všetkých hriechov a pokora je matkou všetkých čností. Nemusíme sa báť, Pán pošle svojho anjela, ktorý nám pripraví cestu. Nepočúvali sme Pánov hlas a spravili sme aj chyby, ale Pán nás oslobodí, nemusíme sa báť! Sme mladým spoločenstvom a Pán nás chce viesť a dáva nám právo obhájiť to, čo je správne. V jednoduchosťi slova máme vysvetľovať tým, ktorí sa budú pýtať na MM. Máme sa modliť za naše rozhovory skôr, ako sa uskutočnia. Máme ohlasovať radosť a nádej a Pán sa oslávi, lebo On je naša sila.“

Služba v MM

Milé mamy, po mnohých skúsenostiach, ktoré máme pri našej službe od začiatku MM, sme sa tento rok utvrdili v tom, že rozdelenie podľa diecéz je veľkým požehnaním pre nás aj pre mamy na Slovensku. Každá diecéza má dve koordinátorky, ktoré sa modlia za VŠETKY mamy, ktoré na území ich diecézy žijú. Teda nie len za rímskokatolícke mamy. Tu je zoznam mám, ktoré na Slovensku (v diecézach aj eparchiách) môžu chodiť do farností na pozvanie a hovoriť o MM:

Bratislavská arcidiecéza: mama Adrika z Limbachu (mobil: 0903/440 013) a mama Ruženka z Bratislavy (0948/027 454); **Banskobystrická diecéza:** mama Alicja od Prievidze (0902/855 004) a mama Helenka z Partizánskeho (0902/099 291); **Košická arcidiecéza:** mama Majka od Bardejova (0905/711 977) a mama Terka z Prešova (0918/402 128); **Nitrianska diecéza:** mama Marta z Veľkých Ripňan (0910/103 235) a mama Zuzana z Podhájskej (0915/657 891, volať poobede); **Rožňavská diecéza:** mama Agátka z Divína (0911/090 994) a mama Oľga z Veľkej nad Ipľom (0907/815 032); **Spišská diecéza:** mama Anka z Dolného Smokovca (0911/385 328) a mama Milka z Podolínce (0910/979 430); **Trnavská arcidiecéza:** mama Paulínka z Trnavy (0948/155 019); **Žilinská diecéza:** mama Katka zo Žiliny (0944/007 178) a mama Otília z Krásna nad Kysucou (0902/674023); **Bratislavská eparchia:** mama Adrika z Limbachu (0903/440 013); **Prešovská arcieparchia:** mama Terka z Prešova (0918/402 128), mama Majka od Bardejova (0905/711 977), mama Soňa zo Sabinova (0948/467 813). **Košická eparchia:** mama Ivana z Trebišova (0918/720 840), mama Monika z Trebišova (0907/082 728), mama Danielka zo Sniny (0905/829 985). (Ak sa potrebujete porozprávať s vašou koordinátorkou, prosíme, ak je to možné, aby ste volali v popoludňajších hodinách. Väčšina z týchto mám je zamestnaná. Ďakujeme za pochopenie.)

Medzinárodné stretnutie MM – Krakov 2017

Na budúci rok v septembri bude v **Krakove medzinárodné stretnutie MM**. Otvorené stretnutie s Veronicou bude v stredu 20. septembra 2017. Začne sa v hlavnej bazilike o 12.00 hod. spoločnou svätou omšou. Ak by ste chceli prísť, budeme sa veľmi tešiť. Bolo by naozaj veľkým požehnaním, keby sme sa tam stretli aj s kňazmi, ktorí nám pomáhajú v MM. Prosím, modlime sa za to!

O modlitbu nás prosili

Milé mamy, v tomto čase zvlášť odovzdávajme do Ježišových rúk tých, ktorí v uplynulom roku stratili niekoho drahého. Nech Pán Ježiš sám zaujme miesto, ktoré patrilo tým, ktorých si povolal k sebe.

Odovzdajme do Ježišovej lásky všetky mamy, ktoré majú postihnuté deti a pri starostlivosti o ne strácajú trpezlivosť a ich srdce pod náporom bolesti tvrdne. Prosme Božiu Matku Máriu, aby Ona sama strážila srdcia všetkých matiek, ktoré majú postihnuté deti.

Odovzdajme Pánu Ježišovi aj všetkých chorých rakovinu. Prosme spoločne, aby sa Pán oslávil v živote každého z nich.

„No, pretože verím, že zámer, ktorý má so mnou Boh,
je lepší než všetko, čo by som si pre seba naplánovala sama,
nebudem utekať pred dráhou, ktorú mi určil, chcem bežať ďalej.
Nechcem spochybňovať Božiu vôľu – jeho myšlienky sú dokonalé.
Chcem ich prijať za svoje.
Nechcem spochybňovať jeho rozhodnutie,
kedy sa má čo stať – jeho načasovanie je dokonalé. Chcem ho prijať.
Nechcem meniť Boží plán – jeho plán je dokonalý.
Chcem ho prijať a vidieť, ako je cezeň oslávený. Chcem sa podrobiť.

Nancy Guthrieová: Nestrácať nádej

Trojdnie MM alebo Quarantore

Na záver roku milosrdenstva bolo v našej farnosti v Bratislave Quarantore (40 hodinová adorácia) medzi smrťou a zmŕtvychvstaním Pána Ježiša od 15.00 hodiny v piatok do 7.00 hodiny v nedeľu. Keď som bola v piatok na začiatku adorácie v našom kostole, spomenula som si na svedectvo, ktoré hovorila na jednom medzinárodnom stretnutí mama Galina, národná koordinátorka z Ruska. Oni mávajú trojdnie len raz do roka, lebo mamy, ktoré naň prídu, musia cestovať tisíce kilometrov a trvá to aj niekoľko dní. Potom sa spolu modlia celé tri dni.

V jednej chvíli sa mi zdalo, že naše trojdnie je vlastne Quarantore. Začala som hneď v piatok pri adorácii odprosovať za svoje hriechy tak, ako to robíme pri trojdní, a keď som už bola doma, až do neskorého večera som si v duchu opakovala: „Pane Ježišu Kriste, Syn živého Boha, zmiluj sa nado mnou hriešnou!“ V sobotu som prosila o odpustenie a obrátenie tých, ktorí ublížili mne a mojim deťom, a v duchu som sa pripájala k tým, ktorí adorovali v kostole. V nedeľu od skorého rána som už pred Eucharistiou ďakovala Pánu Bohu za všetko, čo spravil v našich životoch. Bol to požehnaný čas, čas milostí, ktoré uvidíme možno až raz v nebi. Mala som v srdci úžasný pocit, ako po trojdní MM.

Milé mamy, ak máte túžbu pripraviť trojdnie vo vašej farnosti, poprosťte o pomoc vaše diecézne koordinátorky.

Pane Ježišu, ďakujeme ti, že si nás pozval k modlitbám trojdnia. Ďakujeme ti obzvlášť za sobotu trojdnia, keď odprosujeme za tých, ktorí ublížili nám a našim deťom a prosíme o ich obrátenie. Ďakujeme ti za milosti, ktoré dávaš na túto zem, keď si pripomíname sväté Veľkonočné trojdnie. Ďakujeme ti, Pane, za naše farnosti a za našich kňazov.

mama Jana

Termíny trojdní MM v roku 2017:

27. – 29. január, odporúčané čítania: v piatok Žalm 27, v sobotu Nehemiáš 9, 29 – 37, v nedeľu Jakub 5, 7 – 11;

24. – 26. marec;

23. – 25. jún;

29., 30. september, 1. október.

Keď dostaneme od Veronicy čítania na ďalšie termíny trojdnia, dáme ich na našu internetovú stránku.

Milé mamy, na slovíčko

V poslednom čase sme sa dozvedeli o viacerých mladých ľuďoch, ktorí si vzali život. Je to veľmi, veľmi smutné a je to tragédia pre nás všetkých, nielen pre rodiny, kde sa to stalo.

Posledný rok sme si v našej skupinke stále viac uvedomovali opustenosť mladých ľudí. Zdá sa nám, že ich opustenosť je omnoho väčšia ako opustenosť starých ľudí. Starí ľudia majú na čo spomínať, ale mladí ľudia sú ešte akoby prázdni a sila ducha tohto sveta tlačí na všetky ich zmysly. Dokonca aj mladí ľudia z usporiadaných rodín, kde sa rodičia majú radi a starajú sa o svoje deti, majú veľké depresie z toho, že zostanú sami, že nemajú partnera, že nezarábajú tisíce.

Od začiatku MM sme vnímali, že MM sú tu určite aj preto, aby sme svojimi modlitbami vyprosovali pre naše deti a deti celého sveta NÁDEJ. Ak nestratia nádej, nebudú si zúfať a diabol ich nepremôže. My mamy máme veľký dar lásky, ktorej naše deti veria, lebo ju zažili. Majú s našou láskou skúsenosť. Buďme citlivé a vnímavé, aby sme im mohli prejavovať lásku aj vtedy, keď nerobia to, čo si my myslíme, že by robiť mali. Aj vtedy, keď nejdú po Božích cestách, ale blúdia po autostrádach tohto sveta. Položme si viackrát otázku, ako by sme sa chovali my, keby sme mali toľko možností, ako majú naše deti? Zvládli by sme tento život, keby sme teraz boli v tínedžerskom veku? My samé často nevládzeme pod ťarchou tohto sveta dýchať. A to sme už niečo prežili, niečo vydržali a cez rôzne utrpenia sme prišli k Pánu Bohu trochu bližšie. Mnohé máme s Pánom Ježišom osobnú skúsenosť, ktorú naše deti nemajú. A my im ju nemôžeme sprostredkovať, len vymodliť.

Raz som videla kreslený film, v ktorom sa okolo hlavy hlavného hrdinu neustále pohybovali dve malé postavičky: biely maličký anjelič a červený maličký čertík. Obidve sa snažili hrdinu prehovoriť: anjelič na dobré a čertík na svoju stranu. Okolo hláv našich detí sa deje niečo podobné. Posielajme za našimi deťmi dobré správy o našej láske aj vtedy, keď sú od nás ďaleko, aj vtedy, keď nemáme na nich nijaký kontakt. Veď pre Ducha Svätého neexistuje žiadna vzdialenosť, ani sa nemôže pred ním nikto ukryť tak, že by o ňom nevedel.

Drahé mamy, buďme pre naše deti láskou, ktorá nemyslí na zlé. Keď sa za ne modlíme, opakujme slová: „Mám ťa rada“, aby ich nijaký čertík nemohol presvedčiť, že „nikto ťa nemá rád“. A nebojme sa, veď Pán Ježiš povedal: „Ja som vykúpil svet“, teda už sa to stalo, len my musíme vydržať až do konca.

Mária, Matka nádeje, oroduj za naše deti aj za deti celého sveta!

mama Jana

Modlitba so sestrou Faustínou

Skončil sa výnimočný a milostiplný rok Božieho milosrdenstva. Mnohé z nás využili každú príležitosť, aby prešli svätými bránami a vyprosili milosti dušiam v očístci alebo sebe. Nebo bolo otvorené a Pán Boh nešetřil darmi svojej lásky. Mimoriadny rok sa skončil, aby prišiel nový rok: plný nových milostí a nekonečnej lásky Boha Otca. Pán Ježiš povedal sestre Faustíne, že dôvera je jediná nádoba, ktorou môžeme čerpať Božie milosrdenstvo. Môžeme sa modliť spolu s ňou, aby sme boli my mamy milosrdné:

Pane, Ježišu, ty máš moc zmeniť chod vecí, dôverujem ti.

Čelo: Pane, odovzdávam ti môj rozum, mozog, myšlienky, moje spomienky. Oslobod' ma od všetkého, čo tam nie je tvoje. Uzdrav, Pane, moju myseľ. Upokoj ju a osvecuj. Pomôž mi byť láskou pre tých, ktorých stretnem. Láskou, ktorá nemyslí na zlé. „Túžim sa celá premeniť na tvoje milosrdenstvo a byť živým obrazom teba, ó, Pane!“

Oči: Pane, odovzdávam ti moje oči. Oslobod' ma od všetkých obrazov a situácií, ktoré som videla a ktoré ma zväzujú a oberajú o pokoj. Oslobod' ma od toho, čo ma zraňovalo, čo sa dostávalo cez moje oči do môjho srdca a znečisťovalo moje vnútro. Uzdrav, Pane, moje oči, môj zrak. Pomôž mi vidieť tak, ako vidíš ty. „Pomôž mi, Pane, aby moje oči boli milosrdné!“

Uši: Pane, odovzdávam ti moje uši. Oslobod' ma od všetkého, čo som počula a čo ma zviedlo z tvojej cesty. Uzdrav, prosím, moje uši od slov, ktoré som vyslovila proti sebe alebo proti iným. „Pomôž mi, Pane, aby moje uši boli milosrdné!“

Jazyk: Pane, odovzdávam ti môj jazyk. Oslobod' ma od všetkých zlých slov, keď som posudzovala, ohovárala, osočovala. Uzdrav rany, ktoré som dostala a dala, keď som hovorila a mala som mlčať, a keď som mlčala a mala som hovoriť. Príď a očisti môj jazyk, aby som mohla byť láskou, ktorá sa raduje z pravdy. „Pomôž mi, Pane, aby môj jazyk bol milosrdný!“

Ruky: Pane, odovzdávam ti moje ruky. Prosím, oslobod' ma od všetkého, čo v nich mám pevne zovreté, od všetkých mojich modiel. Uzdrav chvíle, keď som si myslela, že prežijem len vtedy, keď budem mať všetko pod kontrolou. Príď a otvor moje ruky pre tých, ktorí ma potrebujú, aby som mohla prežiť naplno tvoju štedrosť a lásku. „Pomôž mi, Pane, aby moje ruky boli milosrdné!“

Nohy: Pane, odovzdávam ti moje nohy. Oslobod' ich od chodenia po cestách, ktoré nie sú tvoje. Uzdrav rany, ktoré som si spôsobila, keď som chodila po širokých cestách a nepočúvala som tvoj hlas. Príď so svojim poriadkom do môjho života a do mojich plánov. Daj, nech idem s radosťou za tými, ktorí potrebujú tvoje objatie a tvoju starostlivosť, aby som bola láskou, ktorá je dobrotivá. „Pomôž mi, Pane, aby moje nohy boli milosrdné!“

Srdce: Pane, odovzdávam ti moje srdce. Oslobod' ma od mojich predstáv, od mojich nesprávnych túžob a emócií, ktoré ma zraňujú a bránia mi neustále sa radovať. Uzdrav spomienky, ktoré v sebe nesiem, a tiež všetky predstavy o sebe a o iných. Uzdrav pocity viny a strachu. Vstúp do všetkých mojich vzťahov. Príď, Pane, a zaplav moje srdce svojou láskou a nauč ma úplne ti dôverovať. Aby som bola pre mojich najbližších láskou, ktorá všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa a všetko vydrží. „Pomôž mi, Pane, aby moje srdce bolo milosrdné!“

Evanielium nášho života

V MM prichádzime, abycom nabídlu – odevzdaly děti Bohu, do jeho milujúcej náruče. Věříme, že On je miluje mnohem více, než jsme my samy schopné. Učíme se důvěřovat svému nebeskému Otci. A zakoušíme tuto skutečnost skrze zkušenosti, jakými se Bůh projevuje v našem životě.

Pokud jsme upřímné samy k sobě, musíme vědět, že Bůh je nám vždy věrný. Máme mnoho zkušeností, kdy se Bůh oslavil v našich životech, kdy proměnil neproměnitelné. Kdy okolnosti často závisely na našem postoji. Na postoji odevzdaného srdce, tedy postoji plném důvěry v Boží dobrotu a moc.

Je to podobné, jako když Maria mluví s Bohem a říká mu: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova“ (Lk 1, 38). Mohly bychom říct, že Marie nabízí Bohu směňku, takový bílý šek. Myslím tím takový šek, který je prázdným listem s naším podpisem. Tedy šek, který sice vědomě podepisuji, ale výši obnosu vyplňuje sám Bůh.

Když Marie podepsala tento šek, Bůh tam doplnil život ve vyhnanství, pak ve skrytosti, také život v chudobě. Život v každodenní nejistotě, kdy bude nakonec „probodnuto“ její srdce, jak jí bylo prorokováno starcem Simeonem. Žádný ráj na zemi! Je to život každodenního kříže, který vede až pod skutečný kříž. Kříž, na kterém visí její nevinné, milované dítě – Boží syn. Taková byla cena, kterou zaplatila Boží matka.

Bůh i dnes potřebuje maminky, které jsou ochotny podepsat mu takovéto šeky. To proto, aby mohl přetvořit naše životy a životy našich dětí v požehnání. Aby mohl dosadit takové částky, které potřebuje dnešní svět. Pan kardinál Meisner v jedné knize doslova píše: „Kdyby Maria nevystavila Bohu tento čistý pouze podepsaný list, nevzniklo by evangelium.“ Jestli my dáme Bohu podepsaný bílý šek, jednou budou mladé maminky číst „evangelium našeho života“, které jim pomůže ve víře v živého Boha, který skutečně má moc změnit chod věcí.

Nám se občas podaří vystavit takový krátkodobý šek Bohu. Někdy nám to vydrží jen pár hodin jindy pár dnů nebo do doby, než přijdou problémy, pak jej trháme a nechceme s Bohem nic mít nebo jsme s ním jen tak „zpozvdáli zadobře“. Máme ale štěstí, že můžeme vystavovat své šeky znovu a znovu.

Bůh se neunaví naší nevěrností. Stále na nás čeká a je s námi vždy. A nejvíce když jsme unavené, zraněné, zklamané, vyčerpané a slabé. Čeká na nás ve svém domě, vyhlíží nás a dělá vše pro to, aby své děti, (kterými jednoznačně jsme!) přivedl zpět do svého domu. A nejen aby nás přivedl a vrátil nám statut královských dětí, ale také aby nás usmířil s celou rodinou, kterou jsme svou nevěrností opustily.

maminka Markéta, národní koordinátorka ČR

Začiatky našej komunity

Komunita Útecha – Solace je ako jedna rodina: Modlitby matiek, Modlitby otcov a Deti viery. Do MM sa v poslednom čase pridalo veľmi veľa mamičiek, ktoré nevedia, ako boli otcovia povolani do našej komunity.

Krátko potom, ako sa mamy v Anglicku začali modliť v MM, viacerí muži – manželka modliacich sa mám – sa pýtali, kde je ich miesto v MM. Ako majú chápať, že ich manželky odchádzajú z domu modliť sa za ich deti a oni sú akoby mimo. Traja z týchto mužov boli z komunity svätého Jozefa a dohodli sa, že sa budú modliť za to, aby vedeli, aká je ich úloha v modlitbe za ich deti a v MM. Z tohto stretnutia vznikla Denná modlitba otcov. V nej sa otcovia modlia aj za všetky matky, ktoré sa modlia v MM. Po ďalších modlitbách Maurice Williams, Veronicin brat, dostal vnuknutie, že otcovia sa potrebujú stretávať v skupinkách podobne ako mamy. Videl, že otcovia prežívajú veľký tlak na ich život, povolanie a otcovstvo. Preto potrebujú mať spoločenstvo, kde sa nemusia cítiť trápne, keď sa zdôveria so svojimi chlapskými vecami, ktoré ich ťažia.

Mauriceova manželka Sandra na konferencii vo Walsinghame pred 20 rokmi počula v noci hlas: „Modli sa za svoje deti!“ a potom sa spolu s Veronicou modlila tretí deň radostného ruženca „ktorého si, Panna, v Betleheme porodila“. Sandra vedela, že jej úlohou nie je slúžiť v MM ako koordinátorka (mali osem detí), ale má podporovať Veronicu modlitbou na ceste služby, do ktorej ju povolal Pán. Spomínam si, ako mi Veronica hovorila, že odo dňa, keď Sandra prvý raz počula slova: „Modli sa za svoje deti!“, nevyhasla svieca vďaka v dome manželov Williamsovcov – Sandry a Mauricea. Sviečka horela celé tie roky 24 hodín denne a táto rodina svojou modlitbou, obetou a príkladom svojho života podporovala celú komunitu Útecha.

Komunita Útecha vznikla v dome, do ktorého sa presťahovala Veronica kvôli MM len s osobnými vecami. Dom mal na prednej strane od cesty tabuľku **Solace – Útecha** (v Anglicku niektoré domy nemajú čísla, ale mená). Stretávali sa tam mamy z MM a manželka niektorých z nich, ktorí občas prichádzali, aby sa spolu modlili. Pri spoločnej modlitbe mám z MM a otcov, dostali slovo z knihy **Božie volanie**:

*„Také svetlo, taká radosť žiari z tohto domu, že zapôsobí na všetkých, ktorí sem prídu. Necítite, že im budete musieť pomôcť práve tým, že im preukázate lásku, privítate ich, a tým, že im pomôžete? Lásku je Boh, dajte im lásku a dajte im Boha. A potom ho nechajte robiť jeho prácu. Milujte všetkých, dokonca aj žobrákov. Neposielajte nikoho preč bez slova **útechy (solace)**, bez prejavu starostlivosti. Možno sem pošlem niekoho, kto bude mať zúfalé srdce... Povedali ste, že je to môj dom. Použijem ho, pamätajte si to. Nebude v ňom žiadnych tmavých, chladných dní, ale láska v srdciach všetkých mojich detí. Deti moje, cítite tú radosť z toho, že ma poznáte, milujete a ste so mnou?“*

Pri tejto spoločnej modlitbe vznikla komunita Útecha a prítomní otcovia a mamy poznali, že MM a MO budú jej súčasťou. Druhé medzinárodné stretnutie MM bolo vo Fatime v roku 2001. Zo Slovenska s nami cestovali dvaja muži:

otec rodiny Ivan Melo a otec biskup Stanislav Stolárik, vtedy ešte dekan v Prešove. Obidvaja boli pre nás veľkým požehnaním. Ivan sa tam stretol s Mauriceom. Keď počul Veronicu hovoriť o spiritualite odovzdanosti a Mauricea o Modlitbách otcov, vedel, že našiel, čo hľadal. Na tomto stretnutí Maurice povedal: „Aj otcovia potrebujú mať miesto, kde sa môžu zdôveriť aj vyplakať, keď to budú potrebovať, a kde budú mať istotu, že sa nestrápnia pred nejakou ženou.“ Ivan pozval Mauricea na Slovensko a tu, možno aj vďaka modlitbám mnohých matiek, bola pripravená pôda pre to, aby otcovia prijali modlitbu v skupinkách MO. Spiritualita MO sa opiera o príklad svätého Jozefa, ktorý bol muž silný v dôvere v Boha. Len tak mohol vyplniť náročnú úlohu, ktorá mu bola na tejto zemi zverená – vychovávať Božieho Syna. MO stáli od začiatku pevne na skale Božieho slova a vedú ich muži, ktorých slová sú príkladom ich vlastnej skúsenosti z rodiny a úplnej dôvery v Božiu veľkosť a moc.

Vo Fatime sme všetci prvýkrát skladali sľuby do komunity Útecha do rúk slovenského kňaza, vtedy prešovského dekana, o. Stanislava. Okrem toho sa tam stretli aj mamy a otcovia z Portugalska a Ruska – dvoch krajín, ktoré spojilo fatimské poslanstvo.

Keď sa na Slovensku rozšírili MM, jeden kňaz mi povedal: „Dávaj si pozor, lebo berieš z rodín mamy a čo budú robiť otcovia?“ Vďaka Pánu Bohu na mnohých miestach, kde sa modlili mamy, veľmi rýchlo vznikli aj skupinky MO. Počuli sme o mnohých svedectvách, v ktorých manželia svedčili o tom, že vďaka MM a MO sa ich vzájomný vzťah zlepšil až tak, že dokonca chceli ísť spolu na duchovné cvičenia. Alebo sa začali modliť v rodine spolu, čo dlhé roky jeden z manželov odmietal.

Už v čase vzniku komunity Útecha naša zakladateľka Veronica Williams vnímala, že ďalším hnutím v komunite budú Deti viery. Slovensko je jedna z mála krajín sveta, kde sa modlia mamy v MM, otcovia v MO a deti v DV. Naplňajú sa tak slová pátra Johanna z Belgicka, ktorý povedal na medzinárodnom stretnutí MM v Marianke v r. 2004, že MM a MO sú plúca jedného organizmu, z ktorého sa narodí Deti viery.

Za Deti viery sa v roku 2007 začala na Slovensku modliť mama Ľubka a neskôr sa k nej pridala mama Lenka. Modlili sa každý týždeň a zdalo sa, že sa nič nedeje. Bolo to ako zrnko, ktoré je hlboko v zemi a potrebuje veľa slnka a vody, aby vyhnalo korienky a aby rastlinka mohla uzrieť svetlo sveta. Až po dvoch rokoch modlitieb vznikla prvá skupinka a potom ďalšia a ďalšia... Deti viery sú ako poklad na dne mora, ktorý bolo treba nájsť a vyniesť na breh.

Môžeme teda ďakovať za celú našu komunitu, za všetko, čo má ešte Pán pripravené, za všetko, čo nám už za tie mnohé roky daroval cez naše stretnutia. Vďaka ti, Pane!!!

mama Jana Pajanová

Modlitby otcov

Máme veľkú radosť z tohoročného stretnutia MO vo Svite. Pán Boh sa oslávil v našich životoch. V tomto roku nás bolo zatiaľ najviac a vytvorili sme vzácne jednotné spoločenstvo s mnohými silnými svedectvami. Pravdy o kríži sa muži nezľakli. Skôr vyzerali byť odhodlaní, keď počuli, že skutočný muž sa rodí v momente, keď s dôverou objíme svoj kríž.

Pri náhodnom otvorení Písma pri našich modlitbách v sobotu sme našli úryvok, v ktorom farizeji vyzvedajú, odkiaľ je moc, ktorou Ježiš robí znamenia. Celý víkend sme rozjímali o tom, že práve kríž je Božia moc a Božia múdrosť. Zachvel som sa pri myšlienke, že farizejom to Ježiš nepovedal, ale nám áno.

Mnohí muži s pohnutím zložili v sobotu večer slávnostný sľub, že sa budú každý deň modliť „každodennú modlitbu otcov“, v ktorej sa modlíme, aby sme naplnili svoje poslanie podľa vzoru sv. Jozefa. A sľub zložili aj prví štyria regionálni koordinátori.

Otec biskup Stolárik nám pred pár rokmi vo Svite povedal, že Boh Otec ide spadnúť z neba v snahe vyliat' na mužov milosti, keď sa mu otvoria. Cez tento víkend sa to podarilo. Aleluja!

Ivan

Deti viery

V sobotu 22. októbra sme v dome Útechy mali stretnutie vedúcich skupiniek Deti viery z celého Slovenska. Toto stretnutie bolo už dlhšie plánované, avšak pre rôzne okolnosti sa ho podarilo uskutočniť práve v tento deň. Aké bolo naše prekvapenie, keď sme zistili, že to bolo na sviatok svätého Jána Pavla II. Práve jemu ako patrónovi sme totiž hnutie DV zverili.

Okrem toho práve v tento deň bolo aj národné stretnutie MM v Brne a národné stretnutie MO vo Svite. Takže tento deň sa modlila naozaj celá komunita Útecha – Solace. ☺

Na stretnutie prišli aj mamy Klárka a Jana z Čiech. Klárka prišla aj s niekoľkými deťmi ☺. Po úvodnej svätej omši mamy hovorili svoje skúsenosti z modlitieb v DV. Sme veľmi vďačné za každé stretnutie modlitieb DV. Sú stretnutia plné detí, ale aj také, kde príde len jedno dieťa. Vďaka Bohu za všetky. Práve vtedy, keď príde len jedno dieťa, ono sa v modlitbe tak otvorí, že je to obohacujúce pre obe strany. Z týchto svedectiev sme boli navzájom veľmi obohatení.

Chceli by sme vás touto cestou povzbudiť, aby ste sa nebáli venovať svoj čas modlitbe s deťmi, ak je to pre vás čo len trocha možné alebo cítite, že vás Pán k tomu volá.

za DV s láskou Lenka

Adventné klopanie

Ktosi klope... Opäť a znova. Boh klope na srdcia našich životov ďalším adventom ako časom očakávania a prebúdzania nádeje. V hluku nášho života býva ťažké započúť Božie klopanie a rozpoznať ho. Avšak len vtedy, keď ho počujeme, môžeme naň odpovedať otvorením dverí srdca a pozvaním jeho lásky a milosti do svojho života.

Počúť Božie klopanie na dvere našich srdc znamená veriť, že Boh je s nami, že je blízko pri nás! Chce nám otvoriť svoje srdce a ukázať nám, že nás nikdy neopustí, ani v ťažkom období. Chce nám pomôcť prekonať pochybnosti a strach. Chce nám znova dodať odvahy do chvíľ, keď ničomu nerozumieme a ďalej nevládzeme. Jeho klopanie je prejavom lásky, hľadania a starostlivosti o nás. Môže mať rôznu podobu a prejavy. Niekedy nami poriadne zatrasie, aby z nás vypadlo všetko, čo je falošné, všetko, čo nebuduje, ale rúca vieru, nádej a lásku. Niekedy môžeme prežívať pokoj, ktorý vyplýva z poznania a viery, že Boh je tu. Boh nie je minulosťou, nie je v našich chybách a hriechoch a v tom, čo sme nestihli urobiť. Boh nie je v budúcnosti, vo všetkých tých veciach, do ktorých sa ženieme. Boh je tu a teraz, chce sa vteliť do nášho sveta práve teraz. Ale iba tí, ktorí ho očakávajú, iba tí, ktorí započujú jeho klopanie, si to všimnú. Tak ako Mária v tichu nazaretskeho domčeka bola schopná otvoriť sa Božiemu klopaniu a dať svoje áno Bohu.

Počas tohto adventu prosme Ježiša, aby nám ukázal, že je stále s nami. Vedomie jeho milujúcej blízkosti je najväčší dar, ktorý nám chce dať na svoje narodeniny počas Vianoc. Volajme: Maranatha! Príď, Pane Ježišu, a zaklop na naše zatvorené srdcia!

Posielam vám všetkým svoje požehnanie, ktoré nech má moc otvárať zamknuté srdcia a prinášať útechu tam, kde je bolesť a smútok.

o. Marián Dragúň
duchovný otec MM na Slovensku

„Pod’me k Srdcu Ježiškovmu a klaňajme sa jemu...“

*Požehnané vianočné sviatky vám a vašim rodinám
zo srdca prajú a vyprosujú*

mama Jana a mamy z MM

Naša adresa:

Modlitby matiek, P. O. Box 137, 851 00 Bratislava 5, č. tel.: 02/6241 2629; 0915/195 582.

Mejlová adresa: info@modlitbymatiek.sk; internetová stránka: www.modlitbymatiek.sk;

číslo účtu hnutia MM vo VÚB: SK14 0200 0000 0013 3612 7456